Година IX. ВАРНА—ПРОВАДИЯ, 24 май 1914 г. Брой 34.

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева за 6 мѣсеца 4 лева | Редакторъ-стопанинъ: Стефанъ Ив. Петковъ | Редакцията ни се помѣщава на ул. „Драгомиръ", въ сгр. на Т. Жиковъ

Такса за публикациите: на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. за кв. с. м. Прилежки и бюрото обявления по 1 лев 5 ст. и 2 лева 10 ст. на хрдо

Общинска Библиотека Пловдив

Скръбна вѣсть

Съ скръбь уповѣстяваме на всички познати на загубата, която прѣтърпяна Б. Лозарската Земледѣлческа Търговска Акционерна Банка „Плугъ" въ лицето на нейния директоръ

Христо П. Бакаловъ

който въ разцвѣта на своитѣ изцвѣсъ прѣдаде Богу духъ на 21 май въ 9 часа прѣди обѣдъ.

Мѣръ на прахъ тѣи и вѣчна тѣи памѣть.

гр. Варна, 22 Май 1914 годинa.

Отъ Управителния Съвѣтъ на Банка „Плугъ".

А. Илиевъ & С-ие
ЕКСПЕДИЦИОННА ФИРМА
за вагуване и международни транспорти.
Сѣдалище ВАРНА.
Клонове: София, Бургасъ, Русе.
Прѣдставителства въ по главнитѣ центрове въ страната.
Тарговски съ разни видове сол., газъ, минерални масла, каменни въглища.

Варна, Май 1914 год.

П. Г.

Чрезъ нашето да Ви явимъ, че отъ 1 т. м., въ сѣстава на фирмата

А. Илиевъ & С-ие

влиза г. *Ивко Димовъ*, досегашния дългогодишенъ секретаръ на Варненската Търговско-Индустриална Камара, бившъ директоръ на Шуменското Търговско Д-во, адвокатъ и пр.

Бѣлѣжката фирма, можемъ да я сочимъ съ дадлище въ Варна, а клонове въ София, Бургасъ и Русе, за въ бѣлѣдие къмъ отъ досегашнитѣ си добрѣ извѣстни Вамъ тарговски операции, ще се занимава и съ разни общественни доставки; ще прави индустриални и финансови научвания; ще съдѣйствува на надождащи прѣдприятия за финансирането мъ отъ чужди капиталисти; ще дѣйствува за добиване на разни концесии и индустриални облаги и изобщо ще се постара въ услуга на сметка клиентитѣ въ всички случаи отъ тарговско индустриалнъ характеръ.

Съ почитание: *А. Илиевъ & С-ие.*

Д-ръ К. Пашевъ—лѣкарь
се установява на частна практика въ гр. Варна, III линия № 85.

ВЪ КОЛОНИАЛНИЯ МАГАЗИНЪ, ПИТИЕПРОДАВНИЦА, ГОСТИЛНИЦА И ХАНЪ на **Б. Бъчваровъ & Бунюклиевъ,** въ гр. Варна, ул. „Владиславъ", на Добрушкото шосе, всѣки гражданинъ и земледѣлецъ ще намѣри въ горѣпосочения колониаленъ стокенъ, чисти натурални ВИНА и разни напитки съ ароматиченъ вкусъ.
ГОСТИЛНИЦА добрѣ уредена, съ разни закуски. ХАНЪ съ голѣмъ дворъ за карути, дамъ за добитъкъ и стаи за посѣтителитѣ. × Телефонъ № 340.

Лозари,
Искате ли компетентни познания и грижи на Вашитѣ поражения? — Доставяйте си за въ бѣдаще гледки, окоренени или обалагородени, първоначественни лози.
Видоизмѣ земледѣлчески, лозарски и градинарски уреди, машини и орадия; разнищѣ видове сѣмена и химически торове.
Лозови пръскалки системи „Австрия", които прѣизходствуватъ по качество и трайность всички други системи.
Чрезъ Агрономическо бюро **БР. ЛАРУШЕВИ** — ВАРНА. —

Хупувамъ акции отъ Земледѣлческата Търг. Акц. Банка „ПЛУГЪ"—Варна.
Справка редакцията.

Търговска Печатница — Варна, Телефонъ 240

ХОТЕЛЪ
СПЛЕНДИДЪ ПАЛАСЪ
При курорта „Баня Вършецъ".
СЪ 24 СВѢТЛИ, МОДЕРНО МОБИЛИРАНИ СТАИ.
РЕСТОРАНТЪ СЪ ДОБРА КУХНЯ.
Разположенъ на живописно мѣсто съ чудна гледка и недалечъ отъ баинтѣ.
ЦѢНИ УМѢРЕНИ.
Управитель на заведението:
ВИТАНЪ ГЕРАСИМОВЪ — с. Вършецъ.

Събитията въ Варна.

Есенесь, при завръщане на плѣнницитѣ ни отъ Гърция вие, прирадвайѣ „вѣнуществено се отъ тѣхнотѣ лошо третиране отъ убийствата извършени надъ десетина отъ тѣхъ тамъ, показиихме гражданството да се направи съ тая мисерна нацяя на тъ нашѣ граждитѣ на отечеството ни, дойдѣ е рано, защото тѣхнотѣ стоене тукъ ще ни съдѣйна неприятности, ще ни провокира нѣкъ минута. Ние бѣхме прави, защото познавамѣ тая пацлъчъ, които само мѣрен земата ня. Ние не бѣхме чути, *даже г. Неотунъ* изъ „странницитѣ на „Варн. Търговски вѣстникъ" рече хвалебни слова на гърцяма и ги защити отъ „напасти".

Събитията обаче идатъ днесь десеторно да подчертаятъ нашата права мисъль.

Въ послѣднятѣ нѣколко дни ние виждаме тая мисъмисъ малкия, наречена „гръцкъ", дѣ[illegible] нашата поклонника, интернационална толерантность и поиска да се гаври въ страната ни пой-нахално съ нашата съдѣсть, съ нашата горесть и тъга. Дѣ, пока кажатъ тая спонкоци падна ли единъ косъкъ отъ главитѣ имъ днесь, когато идатъ стотици хиляди бѣжанци отъ Македония, които по сълата на единъ поворенъ дипломатическа търъ въ Бухурещъ се надна на Гърция, и ни правятъ за нечуванна теror надъ *нашитѣ братя тукъ*, днесь, когато тамъ и дѣцата ни учи днесь, слѣдъ 44 год. отъ войнатъ Ви съ пруситѣ, бихте ли позволили да се праздпуна за *дългодѣйственото* на Кайзеръ Вилхелмъ II? търнитѣ ли даже неговия портретъ на официални мѣста? Трѣбва тогава да мислите, че ние сме на тоя коронованъ разбойникъ и кръволокъ и то тукъ въ прѣдѣлитѣ на България, дѣто тамнитѣ не ще загасне и сълзитѣ на майкитѣ не ще спрятъ, додѣто не дойде часътъ на отплатата. И това искатъ гърци, български подвинци, които знѣвѣтъ тукъ по-свободно отъ тѣхната задушна пъмнина отъ Гърция. Какво по-голѣмо прѣдпинкателство, какви по пеокачествина гаера отъ тая? Български подвинци, въ българска територия, съ свещенници българ. подвинци, да искатъ да празнуватъ *деньтъ на Българоубоецъ?*

До колкото обаче можахме да узнаемъ, голѣмъ вниманиѣ за това наглно прѣдпинкателство е французкия консулъ въ града ни г. Дюпезанъ.

Негова милость като *покровитель на интереситѣ на гръцкитѣ подвинци*, каквито сѣ само нѣколцина тукъ, по неизвѣстщина, или по-вѣрно, отъ лѣнки на варвари, покаина официално пашитѣ власти (забѣлѣжете добрѣ, до какдѣ е отишла тая нахалность, та той показна и братадния комендантъ) да прицѣстуватъ на 21 т. м. на тържествено отпразнуване имения день на Константина кръволокъ българоубоецъ, даже въ едно мѣрѣе на неустановени дипломатически прѣзки съ Гърция, когато нѣма никой право да дига въ България гръцко знаме.

Гражданинъ отъ страната на *Робеспиера, прѣдсѣтателю на* Помаяко, или въ Франция, днесь, слѣдъ 44 год. отъ войнатъ Ви съ пруситѣ, бихте ли позволили да се празднуна за *дългодѣйственото* на Кайзеръ Вилхелмъ II? търнитѣ ли даже неговия портретъ на официални мѣста? Трѣбва тогава да мислите, че ние сме

такова нахвация, че може да мине въ България това: да се молебствуваа на дългодетството на единъ нѣкъръ, българоубецъ, както той самъ се нарича и пека да го нарѣчатъ. Ако вие сте на товарени да се застъпвате за интереситѣ на тая подла стѣнь, които и въ сѣмнидата си мислѣхъ да набие българщината, то ваша ли е още. не вие почтени господине, прѣдставлявате краля кръволока, така ли порѣшно разбирате вие вашитѣ права? Или вие прѣдставливате г. Пошикаре, страната на Хюго, най-вѣрния борецъ противъ смъртното наказание?

Или пъкъ толкова и нѣтие имате отъ международно право, че си присвоявате права, какваито не може да имате? Тогава запомнѣйте вие българитѣ, ще ви даденъ урокъ и по него. Прѣзъ нещастната балканска война мно го нѣщо научихме отъ „културна" Европа, та ще стигне и на васъ. Най-важното, което научихме е, че трѣбва да бѣдемъ господари въ нѣщата си и на гости, които искатъ бѣщрнеоно да се разпореждатъ въ нашата нѣщя, да имъ даваме по еда лекция по международното право. Non volete?

Говори се, че цѣлата консулска колегия въ Варна е била дълбоко въмутена отъ тая постъпка на негова милость. Нѣкои даже пакатъ да кажатъ, че той е билъ подведенъ отъ гърчолата за тая работа — толкова по-лѣ, що то ва е вѣрно. Нѣе напомняме повторно, че г. консулъ'ъ пи право да се застъпи само за интереситѣ на гърцитѣ поданищи а не и на онѣ ни гърцетѣ-бъ-гарски поданищи, още повече пъкъ да молебствуа кръволока, когото той не прѣдставлява. Ако искатъ въ Франция не единъ денъ, цѣла година да правуватъ и славославятъ убийцитѣ, порочнаѣ нѣщадя, тоа въ България днесъ не може да стане, ни днесъ, ни никогъ! . . .

Така и стана. Народътъ въ Варна стана като единъ човѣкъ и съ единъ високо културнъ жестъ въ денъ-тъ, когато щѣше да се отправи молитва къмъ всемишния за дългодетството на инверя краль, то единъ мирнъ начинъ изразилъ протестъ къмъ подлая гръцкарьтъ, отидо и тури ръка на цѣрквитѣ имъ, за да нѣма кадѣ да се молятъ на дългодетството на убийцитѣ, да се не повтаритъ повече гаргрѣтѣ, да се не обнида повече българската честь и достоинство, поне въ прѣдѣлитѣ на отечеството ни. Българскитѣ закони и права не позволяватъ никому да се моли за дългодетството на убийцитѣ, защото убийци не сме и не желаемъ да го покръвителствуа и религиятъ. А гърцитѣ ако желаятъ да се молятъ на убийци, нека напусненатъ сѣра ната ни и нека идатъ въ гърция, дѣто тѣхнитѣ права и закони позволяватъ това.

Нека българскитѣ поданищя се научатъ да бѣдатъ истински такива — еда лекция по гражданско и международно право едновримѣнно тѣмъ и вамъ, г-нъ консуле.

Мирно, тихо, безъ инцидентъ, безъ шумъ, както подобава на еда велико културна нация, ка-кавато сме ние, и какваото показахме и съ днешния си актъ, че сме.

Нека не говорятъ за туй, какъ би реагирала въ такъвъ случай еда разбойшица и мисионска Гърция, която не познава по „културно" срѣдство отъ жестоко и нагавано на сина си сръчъ жестъ отъ отровата и пожъ, по какъ би реагирала е-да Франция, ако въ Елзасъ и Лотарингия стиваше не това, какото е въ Македония днесъ надъ българама, а само еда хилядна частъ отъ това? Дама еда Франция, гражданинъ на Франция, не би дала такъвъ тихъ урокъ на толерантность, какъвто нашия народъ даде вчера. Тамъ ли е? Нее не се хвалимъ, вие виждате . . .

Никой въ България не е помислювалъ и помислювалъ да се нарича гръкоубецъ, защото убийци въ България нѣма, но въ „културна" Гърция, страната на убийцитѣ, отъ народната фигура на кръволока краль до послѣдния хайдукъ, кмитинъ Лиш, се кичатъ и желаятъ да се кичатъ съ тоя „културнъ" епитетъ—българоубийци. Пѣснитѣ на тоя лигавъ народъ за тоа и пѣятъ: „на българитѣ кръвта като вино ще пиемъ" . . . така редѣ еда пѣсень душевнитѣ перли на „културния" гръкъ. А пѣсенитѣ, народната пѣсень, е отледно на душата народна. Нѣма въ България пѣсни съ такова мнѣрно и идеотско съдържание. И сто, на одинъ народъ съ такана намѣрения спрѣмо насъ, които той днесъ сѣкчасно по-пъкъ-пъкъ въ Македония, както показа и пѣсенъта му, та тая мисиисска пасмина, която поиска и тукъ въ България да бѣде това, което е въ Гърция, пне отговорихме, гражданинъ отъ отечеството на Хюго, съ достоинството на единъ прѣзъ културнъ народъ, съ жестъ, който вие не бихте могли не само да осѣдите, но като го съобщите на Франция, още еднажъ ще заклѣнете, безъ да искате, повторътъ на Гърция, която се мжчи да го откупна съ много кгр. драхми отъ разпратата и продажба френска преса.

Гъркътъ.

Открай прѣме и досега гъркътъ си остава синонимъ на подлость, коварство, измама, вѣроломство. За него не сѣщестауа ни еда човѣшка добродѣтель, нито въ личния, нито въ сѣмейния, нито обществения животъ. Той е прѣфинѣнъ подлецъ, пикусовъ наинаинъ и гнусенъ интриганинъ нанеждъ. Спрѣмо на всички прѣци, неговата гадна душа смърдела всичко свято, до което се допосне: и право, и истина, и справедливость, и честь. За личного си благо, той е готовъ да униши човѣшкото си достоинство, да рабовѣнчаа прѣдъ силнитѣ, да цалуа ракета, която го бие, да се вали прѣдъ крякати, които го тъпчатъ, да ласкае опия, които го ненавиждатъ, да жертва честьта на жена си и сѣмейството си, да търгуа съ пѣрата си.

Въ борба съ своитѣ противници той се служи еднакво съ оружиено, както и съ отрована, съ интригата, както и съ подкупа, съ коварството, както и съ разврата, съ ласкателството, както и съ клеветата. Срѣщу силнитѣ той противопоставя лукавостьта и подлостьта. Срѣщу слабитѣ той е безчовѣченъ, надмѣненъ, нахалень. Побѣдителъ, той не знае граница на жестокостьта си; побѣденъ, той се опалка отъ жестокостьта на другитѣ. Той е еднокрѣмѣнно и котка и хиена; котка въ ласкателостьта си, хиена въ кръвожадностьта си. Съдружникъ или съюзникъ на нѣкого, той нямама спогоа, който се е одружилъ съ него. Слабъ по сили, силенъ по хитрость, той използува силитѣ на другитѣ за собственото си благо; той обира сина, които работятъ за общото благо. Въ деня, когато той сключва съдружие съ нѣкого, въ сѣщия день замисля и срѣдствата и начинитѣ, чрѣзъ които може да нанѣми на съдружието.

Неспособенъ на производителенъ трудъ, той жиѣе отъ труда на другитѣ. Той е паразитъ, който пасмуча живенецитѣ соковe на народитѣ, между които се пре. Кацнатъ като граблива птица по крайбрѣжнята на всички земледѣлски страни, користолюбивъ и алченъ, той обира печалбитѣ на тая страни.

Гъркътъ е сѣщо такъвъ безчестенъ и въ религиозния животъ. Той търгува съ благочестието, както търгуа съ всѣка обикновена стока. Въ неговитѣ рѣцѣ религиятѣ прѣнцип на християнството се обръщатъ въ срѣдство за пемама и потисване на други народи.

Той лаже Бога, както лаже и подобнитѣ на. Неговитѣ богове са богове на всички порода.

Просъ или учень, господарь и робъ, управникъ или управляванъ, поетъ или философъ, търговецъ или занаятчия, свещенникъ или учатель — той е все сѣщотворено безчестие.

Робка на злото, кждѣто се е уврѣлъ, само зло е правилъ. Като робъ нѣкога въ Римъ той занесе развалата въ Римската империя. Той посѣ такъ порочитѣ, които я съборихъ. За тоа начадие прѣди нѣкоде знаменитиятъ *Ювенал* въ своитѣ сатири пѣеше:

„Отъ вситѣ краища земни, отъ Самосъ, изъ Тралъ,
Изъ Алабандъ нахлуле, сѣщо порой
За новия питрига гърци рой.
Да га забраанимъ ли? У насъ сѣ тѣ дошли
Съ талантитѣ, порочитѣ на всеземи.
Гръкъ всичко знае: той е учитель, врачъ, мамчъ,
Ученъ, авгуръ, фигуларъ, поетъ, оцѣ и банячъ.
Готовъ е на пари на всеи чудеса.
Кажете: начвай се сега въ небеса,
И гледни, жедень гръкъ въ угода на гъркото
Бѣзъ да му мисли, тръгна що и на небето . . . .
О, изъ ли да търпи, чуждецци да се вратъ
И римлянитѣ сѣ пътъ на пира да седатъ,
Тъ страститѣ ихъ най-безсрамно да лъстятъ!

Квирати! Римъ ли-й тукъ вече Гърция сама?
Па и самичка ли, Ахейска чума, тя
Можа да замъгли родна хоризонтъ?"

Двадесетъ вѣка българскиятъ народъ въ своитѣ възвеения устреми срѣща на пътищата, които водятъ къмъ щастието му, тоа творецъ на злото. Отворете който цѣте страница отъ българската история, навсѣкждѣ вие ще видите да се нѣрка мръсната фигура на гърка.

Въ българскитѣ дворца той сѣ е кожна, интриги, раздори и разпратъ. Той сѣдаяа рамоли между народъ и духовенство, между болиро и народъ, между царе и болиро. Той призоваа срѣщу българската държавна сеченѣзи, маджари, татари, сърби, руси и турци. Отъ васотата на Христовия прѣстолъ той праща проклятие и анатеми на правото и истината. На бойнитѣ полета той вади очитѣ на безавщититѣ. Той убива, коли, безчести, граби, опоскарина.

Нѣкога, както и сега, той прѣвръща цвѣтущитѣ градове въ пепелища, плодородитѣ полета въ пустаня.

Какъ се повтаря историятъ! Тъжната история на еда мръсна душа, която отъ паметника си остава неизбѣжно сѣща! Порочната душа, която сѣ имама срѣща стѣнитѣ на Троя, съ разпратъ разкъпи Рамъ и съ подлость матурна Византия, се прѣдава на потомствено отъ потомствено, отъ вѣкъ въ вѣкъ.

Отъ вѣкъ на вѣкъ! Не! нѣкоитѣ сѣкащъ ни се стръвать дни, когато слушаме историята на гръцката измама, подлость и коварство — тъй е тя проста, послѣдователна, еднакъв! При все туй българскиятъ народъ прѣзъ вѣкове не знаѣ́ѣе нуждата поуза отъ нея. Отстоща пати е измамвалъ, и пакъ се остана да бѣде измаманъ и сега! Ще бѣде ли това за послѣдень пѣтъ? Ще запомни ли той поуката отъ послѣдното гръцко „вѣроломство" Тя е проста и ясна: прѣварай нѣякога гърка!

Всеобщъ чиновнически протестъ.

Неостана ни едно държавно учрѣждение, чиновницитѣ на което да не сѣ, взели участие въ протеста по неизплащанието $^1/_3$ отъ заплатитѣ имъ, които бившия финансовъ министръ Тодоръ Тодоровъ одържа въ полза на държавното съкровище. Това разпореждане нѣма подобно на себе си по своята безкрайна неправда и жестокосъдъчение. На такава икономическа вѣрия можа да се рѣши само човѣкъ, който е чуждъ на свои народъ, който никога не е виждалъ неволя, който само по слухъ знае че въ сѣтта сма сиромаси и мисли, че само бездѣлницитѣ сѣ бѣдни пари. Тодоръ Тодоровъ, за да напълни хазната съ пари, отдѣля залъка на сиромаситѣ отъ устата имъ, за да напълни джебоветѣ на богатитѣ. Ще додатъ прѣмена, когато това Тодорово разпореждане ще пна само значение на доказателство на правитѣ на българскитѣ управляви-

ци мъже къмъ общественото. Сега обаче е нужно да се реагира докато е врѣме. Опепраздаватѣ имать безспорно право да протестуватъ противъ една неправда, които се извършва единовременно и успоредно съ друга неправда, противоположна на първата. Тая, които стояха на бовитѣ линии, прѣдъ самия непріятель, подъ картечния и фучел-бидоха лишени отъ храна, отъ подслонъ, отъ мѣсечна войнишка заплата въ размѣръ на 1 лв., а тѣзи чиновницитѣ се лишиха и отъ $^1/_3$ отъ своята заплата. Паралелно съ това отъ дружествата хвана се отпускача тройна заплата на офицеритѣ, които въ всѣко отношение бѣха осигурени по-добрѣ поставени отъ войницитѣ. Тоова е, що отъ гроозни петна, които сѣ единственитѣ най-силни аргументи противъ царящия фаворитъ спрямо една превилегирована паста, порицитѣ на които се култивиратъ и поощиряватъ даже съ закони. Нека погледнемъ резултатитѣ отъ тая преимаслия и опепраздания, за да се увѣримъ колко безчестна е тая разпредѣла на Тодоръ Тодоровъ, кого фи-нансовъ министръ. Ако нова разпоредѣние бѣше общо на всички чиновници — военни и граждански—ефекта щѣше да бѣде обратенъ. Обаче сега, при очевидностьта на резултатитѣ не може-и дума да стана за друго, освенъ за най-остро порицание.

Тръгнете вѣ България сега, идете особено въ по-голѣмитѣ градове и ще видите съ какъ трѣсвавостъ се водатъ нови разговори, многостранни, а които сѣ стари, или се срутватъ, или да се видятъ нови по-голѣми, по обширни, или тъмъ вѣрху старитѣ се надигатъ нови етажи. И кои сѣ тия, които сѣдѣ порома на България, сѣдѣ общата финансова криза ранитѣ пилоняение вѣрдѣ гражданитѣ? Това сѣ българскитѣ сенатори, това сѣ тия сановни лица на бѣлгарското отечество, на които войнѣ и щастие, интоника на богатства. Сѣдѣ това обиколете селата инъ сѣдѣта България и вижте кна ли кѣлца, които да не е почерпѣла, обезкомена, въ които мизерната е наложѣла своя печатъ. Надникнете въ квартиритѣ на чиновницитѣ, които прѣдъ всичкото врѣме на войната попесоха нечути кражби, глѣдъ и болѣсти, на които дазаетѣ имъ се 1 дв. мѣсечно ве е заплатенъ. Свашетѣ положенѣето на тая дни общественни среди: офицерски и щатскати и пие що се удѣлите, че не само неправдата сиецетвува безпорно, но че и се е сѣдала съ закони и рѣшения отъ страна на тия хора които въ спокойни безсрамно сѣ ли-гали, че що служатъ на народнитѣ интереси, а когато пеха властитѣ, оголяха тоа народъ, на да обогатятъ тая, на които отечествения дѣлъ е занятъ, една гнусна професия, тѣргуване съ интереситѣ на гражданитѣ. Цѣлъ народъ единодушно замина къмъ границитѣ, хилядн български синове останѣха вѣ да ности да гинатъ, а които се вѣрнаха жени, занаярия слѣдѣтъ войната — мизерни, гладъ, болѣсти, равнина.

Само офицеритѣ донесоха радость на своитѣ семейства, както всѣки отъ тѣхъ нанрани по-нѣколко злога въ кредитнитѣ учрѣждения. Нѣкои пъкъ се сдружиха и отворяха банки за да заемъ кредитъ на нуждающитѣ се. Злочеста Българийо! Жалко е, че българския народъ ще сѣвѣсти само тогъвъ, когато опрѣсѣ, когато направлча на рожѣнсини, които се е поробѣлъ окончателно на шепа крадци — чоеки и офицери.

Ний поздравляваме българското чиновничество на неговата единодушна борба противъ бруталния редъ на бившия финанс. Тодоровъ. Както се научаваме, министерския сѣвѣтъ се е вече занимѣлъ съ въпроса на повишение $^1/_3$ на чиновницитѣ. Прѣдоблаяна найвѣнето да се попѣрнатъ. Ако министерския сѣвѣтъ рѣши да се ходатайствува прѣдъ народното сѣбрание, или пъкъ самъ разрѣши въпроса, той ще извърши single welaкъ вѣтъ на справедливостъ, като вначчи едно грозно пятно на блѣдоното наше минало.

ОТЗИВИ.

Апелъ къ на студентитѣ.

Македонската студентска група е отправила къмъ своитѣ европейски другари апелъ за полза на автономна Македония, въ който, между другото, се казва слѣдното:

Постановлѣнѣтѣ на мирния бухерещски договоръ отъ 1913 г. който узѣ въ интереса на мира и равнопѣнѣтѣ се наложи отъ нанѣсѣта на роумлитѣ, сѣздаде едно положение на балканитѣ, което, ако не се корегира, нанати ще сиущава общо-европейска миръ и сѣ това нѣчно ще прѣчи на свободното развитие на общо-европейската цивилизация и култура. При разпрѣдѣлянѣто на границитѣ на балканскитѣ държави слѣдѣ сѣрпчена на втората балканска война, българитѣ въ Македония, противно на прѣцѣпа на національноститѣ и е естественото положение на нѣщата, въ своята компактна цѣлость останаха подъ властта на сѣрбитѣ и гърцитѣ. Така 550,000 жители отъ българско то население сѣ подъ гръцка власть, и 600,000 подъ сѣрбска власть, а само нѣколко хилядн сѣздаѣтъ къмъ територията на българската държава. А знайно е, че българскиятъ елементъ е най-многочиленъ, най-дѣесобенъ и най-културенъ отъ всички другѣ етнически елементи на Македония.

Когато прѣдѣ подъ господственото на турцитѣ българитѣ отъ Македония, подъ опекатѣ на европейскитѣ сили, се радваха на пълнѣ чувствено-утилищни свободи, днесъ въ Македония сѣ затворени всички български черкви и училища, чиновницитѣ и учѣлищнитѣ имоти разграбени, митрополититѣ отъ Велесъ, Битоля, Охридъ и Дѣбръ изгнѣдени, учителитѣ насила постѣрбяни, мнатрпяни и убивани, мирно то население задѣто е българско, масово избиваво — въ бѣлѣе, въ рана се всичко повелено и не повелено отъ сѣрбскитѣ и гръцкитѣ офицѣлни държавни власти, за да се денационализиранъ часъ по-скоро българска Македония. Само 150,000 бѣжанци отъ войната насамъ се пилнѣратъ въ България. Никога отъ врѣмето на турското владичество на българското население отъ вѣтрѣшностьта на Македония не е емигрирано въ толкова голѣмо количество.

Ето защо ние смѣтаме, че само едно свободно автономно управление на Македония можеше да осигури спокойствѣто на Балканитѣ и да гарантира общо-европейския миръ. Цѣла редица отъ международни актове на европейскитѣ сили, като Цариградската конференция отъ 1876 г. Берлинския договоръ, Мюрцецкия проглама и Ресенската сѣрбска отъ 1903 г. сѣщо подѣя и почти довдеха автономнитѣ на Македония.

Като сме убѣдени, че просвѣтенѣтѣ академическа младежь въ Европа ще надигнѣ гласа сѣ въ полза на автономнитѣ на тая хубава, но нещастна страна, що то се вмѣпуна Македония, умѣрени сиче, че нашиятъ гласъ — гласъ на потѣлнѣнѣ Македония, ще намѣри отзивъ въ благородитѣ ни сѣрдца, особено като се пиѣ прѣдъ видъ, че-въ автономна Македония всички народности ще се ползуватъ съ еднакви права — и турци, и евреи, и албанци, и власи, заради което тѣ всички задружно работитѣ вечно.

Дневни новини

Митингъ

На 21 того тукашнитѣ гърци изъ навѣрнѣнѣта да отслужатъ молебенъ въ своята катедрѣлна цѣркви за рождѣнѣ краля кръвлолѣнъ. Тоа силно вѣнутри Варненскитѣ граждани и къмъ 9$^{1}/_{2}$ часа сутрѣнѣта прѣдъ общинското управление се сѣстоя многолюденъ митингъ, по инициативата на културно-національно дѣло, за да се протестира противъ нѣкоѣ безподлитно българско население въ въ Македония и противъ желанѣнѣто на варненскитѣ гръци да се сѣединятъ съ българитѣ.

Митингътъ бѣде открытъ отъ инета г. Василевъ, а слѣдѣ него говорѣха г. г. Владимиръ Кусевъ и Бояджи Ѓиковъ, които сѣ сѣлнѣ дни нѣрвяхѣ нанишлѣлото негодувание отъ гръцкия теръ въ Македония, обрисувахѣ подлоститѣ и мерзоститѣ на тукашнѣ-българскѣ подвижни гръци и се вѣе слѣдѣнѣта резолюция, прѣта сѣ аклмация отъ многокалѣнно множество:

Резолюция.

Днесъ 21 май 1914 год. Варненскитѣ граждани, сѣщо вѣмутени отъ варварско всѣцѣлѣнѣ на гърцитѣ надъ всичко българско въ Македония, и отъ е-то поведѣнѣто на варненскитѣ гръци, българско полиция, да честуватъ тържествено въ Българска земя вѣнения день на царя Кон-стантина I, при чиято заслѣдѣ съ хиляди невинни дѣца, жени, стари и мъже бѣдоха избити, прѣдъ-вакатъ, и до день днешенъ да се избиватъ, сѣсилятъ и учѣлища на гонени, цѣркви и учѣлища изтиорени и българскитѣ книги дирени и изгорѣни въ многострадална Македония, заради него самъ съ чудовищна гор доотъ се нарече *Белгерубица* за срамъ и позоръ на просвѣтѣнѣта XX вѣкъ, сѣбрахѣ се на демонстрацѣнѣ многолюдѣ житнитѣ на площадъ „Незавѣнисимостъ", за да нарѣкнѣ съ вопли на сѣрдце високи на протестъ и кото вѣкнѣ прѣдѣдѣ: че безмѣлвнѣнѣтѣ факти потвѣрдаватъ всѣ повечѣ жестокото унищожение на българското плѣме отъ гърцитѣ; че цѣлая български области сѣ опалѣнѣни и опожарѣни — градоветѣ и селата тамъ сѣ обхарчѣти на пепелищѣ, че нѣ нѣстоятелѣ, гдѣто безправно и подло е сѣвлѣлъ грѣцкия кракъ, българитѣ, бѣвъ рѣлнѣка на полѣ и въ-ратѣ, се подлагатъ на мучѣнѣ заетоки отъ гръцитѣ, кѣто и нѣмѣлѣнѣ да се избѣрѣтъ всѣчки прѣтѣкалѣнѣ на тѣзи чудовищна нѣция; че на чело на тоа нѣмирѣнѣ народъ стоѣ сѣвѣдѣлъ царъ Константинъ, който публично казвѣ, какво идѣалътъ му е да всѣка ученѣ и грецинъ въ всичкѣ българи, бѣѣ да дѣрži свѣтѣнѣ, че подчѣтѣ, кѣйто е бѣ самъ хвѣрлѣ въ-ду Гръцкѣ прѣзъ 1897—1898 годѣна, дѣдѣ нитрѣтъ отъ всичкѣнѣтѣ грѣцкѣнѣ нѣйдѣ на българскѣтѣ гръци; кѣто нѣкѣдѣ нѣдѣ нѣдѣ чѣ е дѣнесъ когато войнѣта вече отдѣлѣна се нѣма, гѣрцкѣтѣ народъ народъ продѣлжава безподлѣдѣта война въ Македония срѣщу нашѣ сѣнѣсъ, книги и черковно учѣлищна свобда — но позволѣетѣ никому да говори български и да се чѣркуча въ своята черква; че работѣтѣ, на кѣето е подхвѣрлѣнѣ българитѣ въ Македония, дѣнесъ, е спокарѣтно потвѣсѣнѣто отъ гръцкѣто нѣто; че нѣстоятѣ гѣрци, нѣмѣлѣ да надигнѣтѣ гласъ на протестъ противъ нѣдѣвалѣщѣтѣ на сѣмородѣнѣтѣ отъ въ Македония, за да нѣнесѣтѣ на българщѣнѣта още по-голѣма обѣда, е бѣѣ прѣпѣчѣнѣ да честуватѣ дѣенъ въ градъ на нѣвѣнѣ дѣнъ на българобѣрѣца краля Константинъ, кѣто тоа се вѣрши отъ подѣлѣнѣнѣ българѣнѣ, обѣлѣдѣтелѣствѣнѣ отъ Българѣя и сѣдѣлѣ благоѣсѣстѣнѣнѣ въ стрѣнатѣ.

РѣШИХМЕ:

1) Протестѣрѣме противъ нѣидѣлѣнѣнѣ на гѣрнѣтѣ въ Македония и противъ нѣсмѣчѣтѣлѣнѣто подѣо поведѣнѣ на тукашнѣтѣ гѣрци, кѣто отрѣкѣѣ нѣнѣто дѣѣбѣѣ нѣрѣвѣнѣо къмъ тѣзи чудовѣщна нѣция.

2) Апелѣрѣме къмъ просвѣтѣнѣто общѣствѣнѣо мнѣнѣѣ въ Европа и нѣдѣрѣнѣтѣ прѣзъ да нѣмѣдѣтѣрѣ на турѣнѣ крѣй на тѣзи цивилизѣ и варварство—позора на XX вѣкъ, да се отворѣтѣ пратѣтѣ на културѣта и цивилизѣцѣѣнѣта и въ варобѣнѣтѣ бѣлгарски земѣ:

3) Канѣмѣ всѣчки българи да се подѣлѣдарѣнѣтѣ съ нѣсъ и сплотѣнѣ отъ всѣнѣдѣнѣта тѣлѣ, да се сѣмѣнѣмѣ на помощѣ отстоѣнѣе на нѣродѣнѣтѣ прѣадѣнѣ и нѣтѣрѣсѣ;

4) Нѣтѣлѣнѣо молѣмѣ българѣтѣ прѣвѣтѣлѣтѣ да се застѣнѣ на сѣмѣрѣ прѣсѣадѣнѣвѣтѣ надѣ сѣмѣродѣнѣщѣтѣ ни въ варобѣнѣтѣ български земѣ, да се отстѣнѣтѣ чѣрковнѣтѣ ни и учѣлѣщнѣ прѣадѣнѣ и ако тоа не подѣѣлѣ, бѣѣѣѣдѣ, бѣѣѣѣдѣ, да сѣ сѣрѣ въ Българѣя отъ черкѣ и учѣлѣщѣ.

5) Утѣлѣнѣчѣнѣ се бѣрѣто да дѣ-де мѣй нѣдѣ нѣрѣ гласѣнѣсѣ на тѣзи резолюцѣѣ.

Митингътъ бѣше нѣнѣѣмѣтѣнѣ. Гр. Варна не пом ѣе другѣ протестѣнѣо сѣбрѣнѣе, тѣй дѣбрѣ посѣтѣено до дѣнесъ. Нѣкѣй кѣмѣтѣ пѣжѣѣ нѣнѣѣнѣсѣтѣ гѣрцѣ въ бѣлгѣрѣнѣ, ѣ нѣ нѣродѣѣтѣ тѣкѣ пѣлнѣ нѣмѣ гѣрцѣтѣ черкѣ, кѣнѣто отѣорѣ и заѣадѣ бѣѣ нѣй мѣлѣѣѣ нѣнѣдѣнѣтѣ. Съ тоа нѣ трѣбѣ да се нѣѣѣрѣтѣ сѣ нѣѣѣрѣтѣ бѣлгѣрѣ нѣродѣ, пѣнѣѣ, че Хрѣнѣтѣѣтѣ дѣѣѣѣ въ Българѣя не мѣгѣтѣ дѣ трѣбѣ дѣ се нѣѣѣрѣтѣ сѣ нѣѣѣрѣтѣ нѣродѣ, нѣ бѣѣѣ тѣ крѣѣѣ, Хрѣнѣтѣѣ нѣ пѣзѣѣѣѣѣ тоа.

Бѣтѣѣѣѣѣ прѣдѣнѣѣѣ се отправѣѣѣ пѣѣѣ т. г. въ гр. Варна нѣй тѣркѣѣѣѣѣѣ. Гражѣѣѣѣѣѣ се се сѣтѣѣ нѣѣѣѣѣ да пѣѣѣѣѣѣ нѣѣѣѣѣ и да се пѣѣѣѣѣѣ прѣдѣ нѣѣѣѣѣѣѣѣ на бѣѣѣѣѣ, чѣѣѣѣ дѣѣѣѣѣѣѣѣ

въ праздничестото Ученици и ученички декламираха Ботеви стихове и хорътъ пѣ пѣсни за Ботева. На край музиката изпълни хоро.

Окръжниятъ управитель г. Перелиотовъ бесѣдвалъ да възпрѣ него дунавски народъ, на 21 г. м. при отбиване гръмъ, кѣрки и училища на пъзии добръ свои дѣлъ като отъ ниъ по прежелтетие, съ съвѣти и наставления всѣкаде благоразумно и въ прѣ народа отъ интелиенция надоотойки за пасъ—така той пъзьнъ дъга си като достоенъ управитель.

Сѣдно и новии градоначалникъ г. Бедиинъ бѣ на свои гости въ бѣлше тодъ дъ хорно на отстрашение всѣ какви бедренди и интелиения.

† **Христо П. Бакаловъ**, основатъ и директора на варненската земледѣлческа акц. банка „Плугъ“, сѣдъ 5 дневно бѣлеждано отъ загадно болестъ, се помина на 21 гого въ Варна.

Покойнатъ е положилъ голѣмъ трудъ, за да постави банката на здра на основи.

Нашитѣ стѣлодѣнонавини къмъ спасчаленитѣ.

Грѣцинтѣ свещенници негодуватъ Сѣдъ прѣнесаемото на 4-тѣхъ грѣцки черкви, грѣцкото духовенство, на чало на всичко сѣдъ сѣдъ сѣдъ нови качества на прикетено падилъ човѣкъ. На 18 того бѣлше свидѣтели какъ той най-хамалеки е позвалъ ед на гостоика на почтено сеньйстото, се во нащето му е казвъ „какво чи кроеи дѣвнено ли, чи ко вершиш“ и това е было достатъчно да разрѣши той гаданьтѣ човѣкъ. Направени са мечи поетжки прѣдъ адмиистр. власти за обуздаванието му.

Намѣрена о една златна брошка и една сбица. Който ги е изгубилъ да се яви въ редакцията ни, ул. „Дрингоолъ“.

Редакцията на се прѣбѣсти на ул. „Драгомиръ“, въ одаинато на поиойни Тодоръ Жиековъ, сръцу Стефанъ Ив. Райковъ, мобилиеръ.

Въ склада на Юрданъ Т. Пъпкаровъ

находящъ се до старата болница, се намира едно голѣмо количество **сѣно, фий и ярма.** При поискване се изпраща и въ провинцията.

ОТЛЕЖАЛО

прошеково пиво

се точи въ бирария „НА КРАКЪ“, на Илия Мидчевъ.

Продавать се мени мобели, огледала, маси, гардероби и др.

Справка: ул. „Шипочка“, № 9 отъ 10—12 и 2—6 ч.

Въ склада на Данаилъ Ив. Райковъ, ул. „Русенска“, срѣщу д-во „Рашелъ“, се намира на продажба голѣмо количество чинга еничия крем 100 кгр. 12 лева.

Братя Г. Мутафови

ВАРНА — ТЪРНОВО — ГАБРОВО.

Основана кѣлна прѣзъ 1890 г.

комисиона и експедиция

за вкатрѣшни и международнодна транспорти.

ПРѢДСТАВИТЕЛСВО на МѢСТНИ и ИНОСТРАНИ ФАБРИКИ.

ПРОДАЖБА НА ХРАНИ ВЪ ВАГОНИ СРѢЦУ КОМИСОНА.

БЕНЗИНЪ отстоящъ 700 градуса, пъраонечистенъ, двойно рафинирайъ, винаги се намѣрва въ голѣмо количество въ депоната ни.

За голѣми поръчки се прави отстъпка.

Постояненъ складъ на чистъ виненъ оцетъ

Давать се подъ наемъ двата кѣлина съ всички удобства и дотиа на гчъ **Георги Пасаровъ,** находящи се въ Варненскиятъ лозя „Балтанъ Багларъ“ до самото лозе на **Енисиногрдъ.**

За спогаждане при г. Юруковъ, Директоръ на Софийската Банка, Варненски клонъ.

Акционерно Д-ство „ГРАДИВО“ въ гр. Варна.

ПРѢДЛОЖЕНИЕ

за увеличение на дружествения капиталъ съ 300,000 лева

златни, чрѣзъ издаване 3,000 нови акции, по 100 лева златни номиналенъ еднатъ.

Съгласно рѣшението на общото собрание на акционеритѣ отъ 30 Мартъ т. г., капиталътъ на дружеството се увеличава отъ 600,000 на 900,000 лева, като се основаваме на новото увеличение дружеството ще поотвори въ гр. Варна едно варненското тухлодѣлно фабрика. Необходимата на дружеството условия ще бъдатъ отъ Варненския Окръженъ Съвѣтъ, съ опредѣлението отъ 25 Януарь 1914 год., подъ № 2154; начина, съгласно чл. 5 отъ сѣщото условие, управителния съвѣтъ на дружеството, въ опредѣлението си отъ 16 Мая т. г., рѣши:

Обявява публична подписка на 3000 нови акции, по лева ед. 100 номиналенъ еднатъ, при слѣдвитѣ условия:

Еднотомнитѣ нуждъ на хлѣтѣ акции е опредѣлено на лева ед. 150 на всѣка нова акция.

Съгласно чл. 2 на дружествения условия, притежателитѣ на стари акции имать предпочитание при подписката — всѣкъ да получатъ по еди лева акции срѣщу всѣка стара акция. За тая цѣлъ старитѣ акционери ще трѣбва да явятъ въ мѣстата, гдѣто ще стане подписката, новите акции старо протитанкото, като внесатъ и тѣхнитѣ № № Останалитѣ свободни акции ще се разпрѣдѣлятъ между новитѣ подписвачи, съгласно съ числото на подписанитѣ акции.

Новитѣ акции ще участвуватъ въ печалбитѣ на дружеството отъ 1 Октомврий 1914 г., съгласно съ височинѣ срѣщу тѣхъ сумм.

Подписката ще се отвори на 5 юний 1914 година, въ 2 часа прѣдъ обѣда, въ Варна, при Д-во „ГРАДИВО“ въ Банка „ГИРДАНЪ“, въ Софи, при банка „ГИРДАНЪ“ и Д-во „ПОКА ТУХЛА“; въ Русе, Шабла и Балдуванъ, при банка „ГИРДАНЪ“, и при ангажиранитѣ въ 4 часа слѣдъ обѣда дневни дни. При подписката се внесе по 20 лева на всѣка акция, а останалата ще се внесе въ четири вноски, отъ които подлежатъ при по 5 лева, а послѣдната по 25 лева на всѣка акция. При послѣдната вноска ще се събератъ и по 60 стотинки въ всѣка акция за гербъ и др. разноски по притежателитѣ на бедитѣ. Тѣм четири вноски ще се внесатъ отъ управителния съвѣтъ на дружеството спрѣдъ нуждитѣ, въ зависимостъ отъ строежа на фабриката, въ какъ-то ще бъдатъ отобрени на г-г акционеритѣ, чрѣзъ Дружествени вѣстникъ, единъ мѣсецъ по-рано отъ датата, въ която трѣбва да се внесатъ вноскитѣ. Срѣщу всѣка вноска ще се виждатъ правоимѣнни разписки отъ нотаръ, които ще се замѣнятъ съ нови акции слѣдъ окончателно внасяние на всичкитѣ вноски.

Въ случай, че нѣякой отъ подписвачитѣ не внесе въ опредѣленото рѣшено отъ втория, третия, четвъртия и петата вноски, той е длъженъ въ срокъ е бѣло мѣсецъ дати предварително да плаща лихва по $^1/_2$, годишно на дружеството срѣдъ, които изпадатъ по-малко да бъдатъ новите отъ два мѣсеца. Слѣдъ тая срокъ, акцитѣ на такъвъ акционеръ се продаватъ, по рѣшението на управителния съвѣтъ, на сметка и риска на акционера, като отъ получената сума дотолкъ удържа $10^0/_0$ на въ полза на дружества бедитъ.

Варна, 16 Мая 1914 година.

Отъ Дружеството.

Съобщение.

Който се нуждае отъ купуване на кѣща, лозя и разни другги имоти, или на разположение такъва при износна цѣна. Нуждающитѣ се може се отнесатъ писменно или устно до редакцията на в-ѣвъ **„Свободенъ Гласъ“,** за да имъ се дадатъ свѣдѣния.

Земледѣлческата Търговска Акцион. Банка „Плугъ“ се прѣдоста на горнѣ отжмъ въ кдавнато на Георгинъ Трандафиловъ, срѣщу рабарящитѣ, надъ колоииалнитѣ магазини на Дамитръ Радевъ.

ЧИФЛИКЪ отъ 10150 десетъ хиляди сто петдесетъ декара, банко до гр. Бургасъ и до дозостроящата се въ хаварна фабрика, състоящъ се отъ ниви, ливади, пасбищя, зеленчукова градина, хапъ на просено, кѣща за зидане, обори за добитъкъ и пр. се **дава подъ наемъ** отъ гна юний т. год.

Спорязумение при притежателя: **В. В. Поповъ — Варна.**

Много важно! Много важно!

Съобщаваме ие Г-да доносхюнителитѣ и прѣдприемачитѣ, че въ склада ни по случай шестмѣсечнаго на сезона пристигнаха *къ голѣмо количество разнообразно строителенъ материялъ и висококачественъ пирсклаци хеределци,* които продаваме на много износни цѣни.

Никола Наумовъ & Ив. Стефановъ

I-ва Българска Конфеционерна Фабрика за Ютенни Издѣлия „Кирилъ“

Акционерно Дружество — Варна.

За телеграми: „Кирилъ“ Телефонъ № 331.

Съобщаваме на почитаемитѣ си г. г. клиенти, че пистлящитѣ на собственоста ни новопостроено фабрично здание въ гр. Варна е приключено и почнахме производството на разни видове:

Зебла, чували и карпети (плѣтени).

Отъ Управлението на Фабриката.